

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
s kir. itélőtábla épületéve¹
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Az állam és a város.

Pécs, 1898. április 19.

Kemény, de igazságos szavak hangzottak el a város tegnapi közgyűlésén a kormánynek ama bevett szokása ellen, hogy az állami hivatalok és egyéb közintézmények létesítésénél valósággal kizsákmányolja azokat a városokat, a melyekben ezek a közintézmények természetesen elhelyezendők; valóságos szimoniat üz az állami intézményekkel, mikor az erejüket meghaladó áldozatokra kényszeríti a városokat, licitációt tart, ki ad többet érte, az kapja meg a hivatalt.

És micsoda viszontszolgáltatást ad ezekért az áldozatokért a városoknak? Egy pár családdal szaporítja a lakosságot, a kiknek szükségletével emelkedik a fogyasztás, de a városi közterhek viselése alól nagy bölcsen fölmenti őket, a lakosság szaporodtával természetesen fokozódó városi igazgatási, kényelmi és kulturális költségekhez ezek tehát semmivel sem járulnak, mert egyenes adót a városnak nem fizetnek, közvetett adókat pedig az állam nem engedélyez, nehogy a városi fogyasztási adók káros visszahatással legyenek az állami fogyasztási adókkal terhelt cikkek fogyasztására.

Egyedüli előnye tehát az állami hivatalok szaporodásának valamely városban

a lakosság szaporodásában és a fogyasztás megnövekedésében rejlik, a mi az illető hivatalokért hozott direkt áldozatokkal s a lakosságnak, még pedig a minden tekintetben nagyobb igényekkel felépülő intelligens lakosságnak szaporodásával járó nagy közteher szaporulattal semmiféle arányban nem áll.

Valamely város gazdasági fejlődésének, haladásának és nagyságának mértékét nem a hivatalok és lakosok száma, hanem a polgárok vagyoni jóléte s azoknak produktív munkássága adja meg. A város felvirágzására irányuló eme tevékenysége a polgároknak főképen két irányban nyilvánul: a termelésben és a közteherviselésben, a melyek mellett a fogyasztás csak alárendelt szerepet játszik.

Ha ezt a kettős tevékenységet egybe-hasonlítjuk, kétségtelen, hogy a termelés foglalja el köztük az első rangot, mert valamely város gazdagsága nem attól függ, hogy mennyi annak a köztulajdon, hanem hogy minél vagyonosabbak, minél nagyobb anyagi jólétnek örvendenek polgárai, a mit pedig csakis termeléssel érhetnek el.

De mivel a város igazgatása, az iskolák, az utcák gondozása, világítása stb. tetemes költséget igényel, szükséges másodsorban és igazságos, hogy minden egyes polgár jövedelmei arányában a városi adminisztráció és intézmények előnyeinek él-

vezete fejében a közterhekhez hozzájáruljon.

E kettős tevékenység, t. i. a termelés és közteherviselés mellett a fogyasztásnak csak alárendelt szerep jut, mert az sem nem gazdagítja a várost, sem a városi kiadások fedezését nem biztosítja; e mellett pedig nemcsak a hivatalnokoknak, hanem minden más egyének is elválaszthatatlan tulajdonsága, hisz mindnyájan fedélalatt lakunk, eszünk és ruházódunk.

De még ha a fogyasztást valami nagy fontosságú, első rangú jelentőséggel bíró tényezőnek tekintjük is, még mindig kétséges marad, hogy a hivatalnokok fogyasztása tulnyomó részben annak a városnak az előnyére szolgál-e, a mely az illető hivatalokért súlyos áldozatokat hozott s mely a hivatalnokok kedvéért igazgatási, iskolai, kényelmi kiadásokban folyton növekedő kiadásokkal kénytelen megterhelni adófizető polgárait. Hisz a fogyasztott élelmi cikkek legnagyobb kontingensét nem a városi, hanem a vidéki lakosság szolgáltatja, s ha egyes városi polgárok a fokozott fogyasztás révén talán fokozott jövedelemre tesznek is szert, megsínyli ezt az egész város lakossága a kereslet emelkedése folytán bekövetkező nagy piaci drágaság révén.

Azzal iparkodott a tanács tegnap han-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A hadnagyúr mulat.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mi tagadás benne? Türringer Frici, a csinos kis hadnagy — alaposan berugott!

Igaz ugyan, hogy ezeknél az uraknál ezt a gyöngyállapotot úgy hívják, hogy »szalon spicc«, de hát ha az ember igaz nevén akarja hívni a dolgot, mégis csak oda lyukadt ki, hogy: berugott.

Pedig nem is volt — ugyszólván — mitől.

Néhány pohár pezsgőt ivott, egy keringőt és három csárdást táncolt a szép Csarnay Gabinéval, a parázsszemű aljárásbírónéval, ennyi volt az egész. Igaz, hogy attól a néhány tánctól más is könnyen elszedült volna, mert bizony a parázsszemű szép asszony tekintete, mint az izzó láva járta át az ember lelkét, no de annyira becsudálkozni még se kellett volna tőle. Hol marad akkor a »huszár-virtus«?

De hát így van ez ezeknél a »baba-katonáknál.«

Alig, hogy lerázzák magukról az iskolapad porát, bekerülnek a Ludoviceum-ba, ahonnan néhány év múlva mint hadapródok lépnek a nagyvilágba, s mire a nemzetes földbirtokos papa megveszi az első telivér paripát, már egy arany csillag diszlik az urfi nyakán és kész — a huszárhadnagy!

A báli vendégek már mind hazamentek,

csak a Frici gyerek cognacozott még a Stojkovics fiukkal, közbe-közbe nagyot rikkantva az álmos cigány felé:

— Hé more! Azt húzd, hogy hát azt mondja:

»Ez az én szeretőm, ez a picci barna.«

S míg a cigány — a kit Frici egy ötös bankóval felébresztett tespedéséből — tűzzel húzta a nótát, a hadnagy ur nagyot koccintott a Stojkovics fiukkal, odaszólt nekik:

— Hej fiúk! Csak egy szép asszony van e földön, az is a Csarnay Gabiné!

Végre aztán őt is elnyomta a »túlbugóság« és oldalára kötve a kardját ballagni kezdett — hazafelé.

Otthon nagyot rugott a sarkantyus lakkcipővel az ajtón, a mely hirtelen úgy kitért a hadnagy ur előtt, mintha nem is az ő karcu, lányos termetét, hanem valami szénával megrakott szekeret akarna befogadni.

Türringer Frici megállt az ajtóban, kissé illegette-billegette magát, hogy helyre álljon a rugas következtében megbillent egyensúly, aztán odairányította becses »én«-jét az előszobában álló ágyhoz, a hol a »privat Diener«-je aludta az igazak álmát, s jól végighuzott kardtokjával az ágyon:

— Mujkos! Kelj fel!

A »Mujkos«-nak tisztelt derék férfit (akit szülőfalujában Csonka Andrásnak hívtak) sarkantyucsörögve talpra ugrott (nem merte a csizmáját levetni szegény, míg a hadnagy ur haza nem jön) s miközben — úgy magában

— nem valami hizelgő módon emlegette a gazdája »jégenkopogó arkangyalát« katonásan jelentette:

— Hier!

— Gyujts gyertyát!

Mujkos kedvetlenül törülgetve álmos szemét, gyufa után kutatott, mialatt hangos csörrenés és suhogás jelezte, hogy a hadnagy ur vetkőzik, amennyiben kardját leeresztve, a keztyüt jobbra, a sapkát balra hajigálta szét, míg aransujtásos attiláját egy székre helyezte. S mire Mujkos végre meggyújtotta a gyertyát, Frici már kényelmesen elnyújtózott a pam-lagon (melyet ösztönszerűleg megtalált a sötétben is) s egy kialudt cigaretta csutkát rá-gicsálva, bizonyos jóleső meglepedettségel szemlélte a körülötte sürgölődő Mujkóst.

Bizonyosan annak örült, hogy nem ő a Mujkos! Ez a furcsa nevű huszár a hadnagy ur legnagyobb kincse. A mellett, hogy remekül tud subickolni, ruhát pucolni és lovat vakarni, megvan neki az a kitűnő tulajdonsága, hogy akármelyik »okkarina« is bátran megirigyelhetne volna a művészetét. Ő különben a hadnagy urnak a házi zenekara.

S mire ez a kitűnőség fejcsóválva összeszedte a szertehányt uniformis darabokat, Frici is feleszmélt félig kábultságából:

— Mujkos!

— Hier!

— Füttyülj!

Mujkos megvakarja a füle tövét, aztán ellenkezni próbál:

gulatot csinálni az állam által a postapalota céljaira kívánt nagy áldozat meghozatala mellett, hogy mint nagy szerencsétlenséget festette a falra azt az eshetőséget, hogy az áldozat megtagadása esetén a kormány a posta igazgatóságát át helyezhetné más városba.

Nos mi valószínűtlennek tartjuk ennek az eshetőségnek bekövetkezését, de ha be is következne, még akkor sem tartanók oly rendkívüli nagy szerencsétlenségnek a városra nézve, mint pl. a filloxera pusztítását; mert a posta igazgatósági tisztviselő munkássága sem termelő, hanem adminisztratív jellegű, direkt adózással közterheink viseléséhez hozzá nem járulnak s legfeljebb mint fogyasztók jönnek tekintetbe, tehát a várost fentartó és gazdasági fejlődését előmozdító elemnek nem tekinthetők.

Hogy az állami hivataloknak és a katonaságnak városunkba való telepítésével az állam részéről támasztott nagy igények mellett az általános fejlődést, haladásunkat épen nem, hanem legfeljebb közterheinket gyarapítottuk, annak igazolásul ejtsünk meg egy kis számítást a multból.

A lefolyt két évtizedben állami intézményekre a következő áldozatokat hoztuk:

a honvéd sátoztáborra . . .	100.000 frtot
a laktanyákra	800.000 frtot
a kir. táblára	150.000 frtot
a postaigazgatóságra tizenkét év alatt	36.000 frtot

összesen 1,086.000 frtot.

Ezek közül csak a laktanyák jövedelmének 50,000 frtotot, de erre van is 15,000 frt kiadásunk, a mihez ha hozzáadjuk a pósta és távirtda igazgatóságra forrított évi 3000 frtot: világos, hogy a város 1,086,000 frtja épen 32,000 frtot, tehát a tőkének nem is egészen 3 százalékát hozza meg, de ezt is csak 25 évig, mert a katonai kincstár ennél hosszabb

időre nem kötötte le magát a laktanyák bérletére nézve.

Azt mondhatják erre, hogy ha a laktanyákkal, közhivatalokkal a város nem is csinált jó üzletet, annál nagyobb hasznára voltak azok a nagyközönségnek, a melynek üzleti forgalmát, jövedelmét tetemesen emelték. Lássuk tehát mily arányban emelkedett a nagyközönség jövedelme a lefolyt 20 év alatt.

Ezt precíz számokkal megállapítani ugyan nem lehet, de vannak elég megbízható adatok, a melyekkel megállapítható a polgárok jövedelmének emelkedése vagy csökkenése százalékokban. Ilyen adatokat szolgáltatnak az adózási viszonyok, mert a jövedelem emelkedésével arányban emelkednek az adók is. 1878. évben 261.000 frt, 1898-ban 310.000 frt volt a város lakosságára kivetett egyenes állami adó, tehát 20 év alatt az adóképesség 49.000 frttal, százalékban kifejezve 15%-kal emelkedett. Ha még figyelembe vesszük, hogy az adóprés épen ebben az időben hatalmasan működött, bizony elhihetjük, hogy a város lakosságának jövedelmei még 15%-kal sem emelkedtek.

A város kiadásai pedig ugyanez idő alatt 279.000 frttal, vagyis a husz év előtti kiadásoknak 95%-kával emelkedtek. Igaz ugyan, hogy ezt a költségemelkedést nem egyedül a katonaság és hivatalok idecsődítésének köszönhetjük, de tagadhatatlan, hogy ennek nagy része van benne, mert ez egy milliót meghaladó áldozatába került a városnak, a miért 53.000 frt kamatot fizetünk s ennek fejében csak 32.000 frt jövedelmet teremtettünk, másrészt pedig szaporítva ezzel a lakosságot, aránylag szaporodtak összes városi költségeink is anélkül, hogy ez a szaporulata a lakoságnak hozzájárulna azok viseléséhez.

Ideje tehát, hogy egyszer már szakítsunk azzal a rendszerrel, a mely az állam céljaira folyton újabb és újabb áldozatokra kényszeríti a várost. Az állami intézmények

— Hadnagy urnak alásan jelentem: késő van már.

— Mi közöd hozzá?! Füttyülj, ha mondom! Tudod? Az én nótámat, meg azét a szép asszonyét!

— És a szegény Mujkos — ki nagyon is ismerős a hadnagy ur szívbéli viszonyaival, — füttyül-füttyül, mint egy megvadult kanári madár:

»Ez az én szeretőm, ez a picit barna.«

S mikorra egy merész trillával a nóta végére ér, Türringer Frici már felül a pamlagon s mosolyogva gyönyörködik a huszárában.

— Mujkos te!

— Hier!

— Az attillámat . . . Nem ezt a piszkosat . . . A kettős számot . . .

A derék huszár csak bámul s egy kérdő pislantást vet a gazdájára, mintha arról akarna megbizonyosodni, hogy nincs-e hiba a hadnagy ur szénás padlásán.

De mikor meglátja azt a határozott mozdulatot, melylyel Türringer Frici fölgrrik a pamlagról és belebujni készül az attilába, akkor belátja, hogy komoly a dolog, s siet előhozni a »kettős«-t.

— Öltözködjél Mujkos!

— Hadnagy ur alásan kérem — én öltözködjem?

— Hát nem is a szomszédék vizsla kutyája, te számár!

No ennél aztán világosabb biztatás nem

kell. Mikorra a hadnagy ur begombolja az attiláját, Mujkos is már ultra készen van »vigyázz!« állásban és várakozásteljes pislogással lesi a további rendeletet.

— Mujkos!? Tudod-e, hol lakik Csar-nayné ő nagysága?

— Igen is, jelentem alásan! Vittem már virágot neki a hadnagy urtól!

— Helyes. Ez az. Tehát oda megyünk. Érted? No előre, indulj!!

S a következő pillanatban ajtón csukás, kulcs-nyikorgás hallatszik, mely elfulad abban a katonás, ütemes lépésben, melyet Mujkos, gazdáját követve, véghez visz a folyosón. Így érnek ki az utcára. Elöl a hadnagy, utána tisztos távolban a huszár. S amint így haladnak csendesen, szótlánul a hajnali szürkületben, Frici egyszerre csak hátratordul a legényéhez:

— Mujkos, hány óra van?

— Fél öt, jelentem alásan!

— Egy negyedóra mulva odaérünk. Na, gyere mellém, Mujkos . . . hisz így kitérik a nyakam, ha folyton hátra beszélek — mondja a hadnagy ur, mire a legénye egy ugrással mellette terem. — Tudod Mujkos . . . ha oda érünk, akkor te majd elkezdél füttyülni szépen . . . szívhez szólón, ahogy csak te tudsz . . . aztán elfujod azt a szép nótát, . . . hogy: »Szeretlek én egyetlenegy virágom« . . . Tudod Mujkoskám . . . éjjeli

az egész állam szolgálatára vannak rendelkezve, azok tehát igazságosan csak az állami költségvetés keretében nyerhetnek ellátást, a melyhez a városi polgárság is csak úgy hozzájárul, mint más polgára a hazának, nincs tehát joga az államnak hivatalai javára ezt a polgárságot még külön is megadóztatni.

A pécsvidéki tanítónők estélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. április 19.

Még csak rövid idő óta nyilatkozik a pécsvidéki tanítónők egyesületének működése olyan ténykedésekben, hogy arról a nagy közönség is tudomást vehet s hogy életre való gondolat volt az, hogy ezután minden hónapban nagyobb szabású ünnepélyt rendez az egyesület, és hogy ezen ünnepélyek iránt a közönség nagy számu megjelenésével fogja mindannyiszor érdeklődését kimutatni, annak tanujelül szolgálhat az, hogy tegnap délután öt órára csaknem egészen megtelt hallgatósággal a polgári leányiskola tornaterme, dacára annak, hogy nagy reklam nem előzte meg az ünnepélyt.

A hallgatóság nagybárra hölgyekből állott, azonban a tanítással foglalkozók és a tanügy iránt érdeklődők közül is ott voltak az épen itt időző dr. Gyulai Béla, továbbá Salamon József, Reberics Imre, Schneider István, Odry Lehel, ifj. Némethy József, Sziebert Nándor.

A műsor érdekesen volt összeállítva és a közreműködők egytől-egyig általános tetszést arattak ügyes előadásukkal.

A podium csinos zöld növénydíszével kellemes látványt nyújtott s már fellépésük-nél biztató tapsok fogadták a szereplőket, kik közül German Istvánné szavalta el először Várady Antalnak »Petőfi visszatér« című költeményét, teljesen átértve és érvényre juttatva a nagyobb szabású, sok költői szépséggel bővelkedő költeménynek minden sorát.

A következő számnál egy kis változás történt, a mennyiben Éhn Emilia kisasszony énekét Nyers Annyalka helyett Buday Emil joghallgató kísérte zongorán, de azért nem volt észrevehető a sikerült előadás az előleges összetanulás hiánya.

Szabó Erzsike, az országos színiakadémia végzett növendéke szavalt el ezután egy mono-

zenét adunk annak az aranyos, szép asszonynak! . . . .

. . . . Még néhány lépés s egyszerre csak felhallatszik az éj csöndjében az a szívhez szóló, lágy dallamu nóta, mintha a szerelmes juhászlegény csalogatná furulyájával a szíve babáját.

Mujkos fujja olyan szépen, hegyesre csúcsoritott szájjal a szép asszony ablaka alatt, míg a hadnagy ur, a ki nem bírja állva elviselni ezt a gyönyört, álmodozva leroskad a sarokköre, úgy biztatja a huszárt:

— Fujjad Mujkos, fujjad! Hadd szakadjon a húrja!

De a legény nem füttyült többet, hanem hirtelen elhallgat, mert fent kinyílt az egyik ablak s egy hófehér csipke-kendőbe burkolt barna női fejecske jelent meg az ablak-rámák között:

— Ki az? — hallatszik felülről egy sutogó hang.

Erre a hangra már az álmodozó Frici is felugrik, huszárosan összecsapja a bokáját és katonásan szalutálva jelenti:

— Türringer Frigyes császári és királyi huszárhadnagy!

— Maga az, Frici? Mit akar?

— Éjjeli zenét adok magának, szép asszony!

— Oh, maga bohó! Várjon csak egy kicsit.

Az a barna fürtű, bodros feje cske el-

lógót, mely találoan jellemzi a mai férjhezmenni nem akaró leányokat, akik mindaddig vonakodnak a házasságra lépéstől, míg arra alkalom nem kínálkozik. Természetes, élethű előadásával általános tetszést aratott, úgy, hogy még két kisebb költeménnyel kellett megtoldania szereplését, melyekkel szintén zajos tapsra bírta a hallgatóságot.

Két fiatal joghallgató, *Eckert Sándor* és *Buday Emil* játszották hegedűn és zongorán a »Cinka Panna« magyar ábrándot, biztosítékot nyújtva játékkal arra, hogy rövid időn ismertté lesz nevük Pécs műkedvelő zenészei között és hogy még gyakran lesz alkalmunk őket hallani nyilvánosan, akként megnyerve a közönség tetszését mindannyiszor, mint ez a jelen alkalommal is történt, a midőn a műsoron kívül még a legújabb jogászsárdást és más magyar darabokat játszottak az ismétlésre buzdító tapsokra.

Ezzel befejezést nyert az előirt műsor, azonban a rendezőség tekintetbe véve azt, hogy dr. Gyulai Béla csak az utolsó számnál érkezett meg, rögtönözve gondoskodott a műsor megtoldásáról és így még Germán Istvánné Tóth Kalmánnak »Gyöngyvirág« című kedves gyermekmeséjét szavalta el a teljes sikert biztosító közvetlenséggel.

Majd Szabó Erzsike kisasszony is adott elő két kis szavaltat, melyeknél csak a darabok hosszúságára és nem az elért hatásra alkalmazható a kicsinyítő jelző, úgy hogy az estélyen résztvevő közönségnek minden igényét kielégítette a nyújtott élvezet és a tanítónők nemcsak a most elért sikerre lehetnek büszkéek, de bizonyosságot nyujt ez nekik arra is, hogy a közönség érdeklődése folyton nagyobb, az egyesület működése folyton ismertebb lesz és nem fog elmaradni az a pártolás, mely őket kitűzött céljuk eléréséhez fogja segíteni.

Hírek.

Pécs, 1898. április 19.

A frivol akta . . .

A mi levéltárosunk penészes aktákat selejtez.

Turkálja, válogatja a sok öreg irást, hogy csak a szemüvege villog ki a porfelhőből, mely a mulandóság jeleként betakarja az öreg aktákat is . . . Keresgeti az archivárius uram, melyik a sajtakarónak való s mi érdemes,

tűnik az ablakból, de néhány perc múlva eltűnik Csarnay Gaborné bajos alakja a kapu alatt s mosolyogva közeledik a hadnagy felé:

— Menjen haza Frici — mondja neki jóakarón — meglázik itten, aztán náthát kap és holnap már nem tud kivonulni. Menjen haza, legyen jó fiu.

Fricivel forogni kezdett a világ. Lehet, hogy a helyzet sajtósága volt, lehet, hogy annak a gyönyörű asszonynak az igéző, fehér pongyolája tette, de annyi szent, hogy e percben elhagyta minden önuralma a hadnagy urat.

— Nem megyek innen — dadogta — nem én! Vagy azt hiszi, hogy azért baktattam ide ilyen korán reggel az álmatlan éj után, hogy csak úgy mier nix — dier nix — haza menjek? Füttyülj Mujkos!

— P-zt! Ne lármazzon Frici, még meg hallja valaki.

— Mit bánom én?! Tudja meg az egész világ, hogy halálosan szerelmes vagyok magába, szép asszony!

— Csendesen, az Istenért! — kiáltotta Csarnay Gaborné tréfás kétségbeeséssel — ne csináljon botrányt. Nézze már járnai kezdenek az emberek.

— Ugy-e fél, kiáltotta diadalmasan a hadnagy, (kiben most már egészen tótágast állt a szesz).

— No ha szabadulni akar tőlem, akkor tisztelt nagysám — csókoljon meg! Aztán megyek.

— Csak az a baja? — kérdezte, csa-

hogy megőriztessék nemes Pécs város levéltárában.

Perpatvarkodó polgáruaimék élete benne foglaltatik ezekben az aktákban, mint bizonyos boltoslegényről is egy irás, ki hogy — Annó akkor amikor — illetlen csókkal nem átalott megilletni bizonyos Magdolna nevezetű leányzó, kinek számos ide-oda csapongásairól különben ezen uri leveles házban ennél még erősebb, csintalanabb irásokat is találhatna az utána járó ember . . .

Mert frivol irás találtatik elegendő ezen elvénhedett papircsomók között. Hanem ami a napokban előkerült, az már frivolabb, pikánsabb még a nagy palóc, Mikszáth Kálmán világhíres frivol aktájánál is.

Bárha nem irott dolog ez a lelet, hanem egy fénykép. Egy szép asszonynak a sárgult fényképe. De még micsoda fénykép. Ugy van ábrázolva a szép asszony, milyen öltözetűnek Éva anyánk mondatik az irás szavai által.

Ugy esett ki a poros akták közül a sárgult fénykép. Egy ábrándos tekintetű fiatal urhölgy karosszékben ül. Nagyon komoly az érdekes arca. Van neki legyezője, sőt még harisnya-kötője is, de azért oly komolyan ül a székből, mintha csak a jámbor Viktória királynő teljes gálaruhájában fogadná a lordok hódolását a legaranyosabb koronateremben . . .

A levéltáros batyánk sok mindent látott már világteljes életében, de már erre a leletre megcsóválta a fejét . . . És mivel levéltáros batyánk urunk igen diszkrét ember, hát a könyves női fényképet menten elzárta az asztalfiókjába, az aktákat pedig, melyek közül a kép kiesett, sietve kiselejtezte. Hihető, azért sietett kiselejtezni, nehogy valaki meglássa, melyik tanácsi ügyosztályból kerültek ki?

Nagy a gyanunk azért, hogy nem is olyan sárgult az a női fénykép. És nem is olyan régen porozták azokat az aktákat, mert hisz van nekünk elég fiatal szenátorunk, meg jegyzőnk, természetesen a főjegyzőt is közéjük értve, akik még szinte kereshetik gyönyörűségüket az ilyen — képben . . .

De ne csináljunk háboruságot, no meg hiszen romantikusabb is úgy, ha annak adunk hitelt, hogy a levéltáros csakugyan valamelyik néhai öreg szenátor urnak az ideálját fürkészte ki? . . . Tanulságaként, hogy hiában száll, száll az enyészet pora, a romantika előmosolyog még a poros akták közül is.

lódott, vontatott hangon a szép asszony — no itt van ni — maga: gyerek.

S ezzel kétkézre fogta Frici göndör haju fejét s szelid, anyai csókot lehelt a fiatal gyerek homlokára és egy perc alatt eltűnt lenge alakja a kapu sötétjében. A hadnagy ur megtántorodott ettől a csóktól; belekapaszkodott a legénye karjába, mert különben tán el is esett volna:

— Láttad Mujkos? — nyafogta. Láttad? . . . megcsókolt . . . meg mert csókolni az az ördögös asszony . . . aztán el se pirult mellette . . . megcsókolt, mint az anya szokta a durcás gyermekét . . . Hát érdemes szerelmesnek lenni? . . . Hiszen ilyen csókot kaptam otthon az anyámtól, egy nap vagy százat! Gyerünk haza, édes Mujkos . . . mind hamis az asszony!

Csendesen ahogy jöttek, indultak hazafelé. Otthon aztán végleg eldült a hadnagy ur az ágyon s mialatt a derék Mujkos, a hű dajka, levetkőztette gazdáját, az még télig lecsukott szempillákkal is, álmosan siró hangon, mint egy duzzogó gyerek, egyre azt motyogta:

— Mondtam én neked Mujkos, mondom is . . . mind hamis az asszony! . . .

Mujkos pedig mosolyogva, bizonyos fölényvel néz végig a berugott Fricin, aztán úgy magában morogja:

— A hadnagy ur már megint mulatott! Holnap újra kezdi és holnapután már — egy másik ablak alatt — füttyülünk!

Krámer Elemér.

Napirend 1898. április 20-án.

Naptár: szerda, április 20. — Róm. kath.: Tivadar. — Prot.: Tivadar. — Görög-kel.: (április 8.) Heronóm. — Zsidó: Nisan 28. — Nap két 4 óra 46 perckor; nyugszik 6 óra 39 perckor. — Hold két 4 óra 5 perckor reggel; nyugszik 7 óra 42 perckor délután. — Ujhold 11 óra 21 perckor éjjel. — A Nap reggel 2 óra 56 perckor a Bika jegyébe lép.

Időjárás: hőmérséklet 13 Celsius fok meleg, légnyomás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban reggel 8 órakor.

— **(Uj tanácsnokok.)** A tegnapi közgyűlésen egyhangú lelkesedéssel megválasztott *Nendtvich* Andor, árvaszéki elnök és *Reeh* György, fogyasztási adótanácsos bemutatkozása a városi Tanács előtt ma történt meg. Ugyanis a városi Tanács ma délelőtt 10 órakor ülést tartott, hogy a csütörtökön d. e. 11 órakor tartandó rendkívüli közigazgatási bizottsági ülés tárgyait előkészítse s ez ülésen résztvettek az új tanácsosok is.

— **(A közoktatásügyi tanács kiküldötte.)** Dr. *Gyulai* Béla tegnap és ma megvizsgálta a pécsi polgári leányiskolát, micélből a központból ide kiküldetett. Tegnap délután megjelent a pécsvidéki tanítónők által rendezett ünnepélyen, mint erről lapunk más helyén is említés van téve.

— **(Görög husvét.)** Görög-keleti polgártársainknak ma értek véget husvétünnepük. Tegnapelőtt és tegnap tartották a husvétvasárnapot és husvéthétfőt; ma pedig a husvétünnep utolsó napja volt. Megyénkben különösen Mohácson ünnepelték meg — mint levelezőnk írja — nagy fényvel a husvétünnepet a görög-keleti vallás hívei s az ottani görög-keleti templomban a husvétünnep alatt ünnepi istentiszteletek tartattak.

— **(Adótárgyalások.)** A városházi közgyűlési teremben tegnap délután kezdődtek meg a III-ad osztályú adókievetési tárgyalások, a kereskedők, iparosok, vállalkozók és a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok folyó évi adóját illetőleg. A bizottság *Littke* József, kamarai elnök, elnöklete alatt, *Auguszt* József, pénzügyigazgatósági titkár, *Schwabach* Zsigmond, *Weidinger* Ferenc, *Lauber* Rezső és *Kiss* József tagokból áll. A tárgyalások meglehetősen érdeklődés közt folytak ma is; még holnap is tartanak és csütörtökön érnek véget.

— **(Vöröskereszt-egyleti közgyűlés.)** A vöröskereszt-egylet baranyamegyei választmánya és pécsi fiókegylete folyó hó 24-én d. u. 3 órakor tartja a városi népiskola I. emeleti nagytermében évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. A titkár évi jelentése. 2. A választmány és pécsi fiók-egylet jövő évi költség-előirányzata. 3. A választmányból kilépő tagok helyeinek betöltése. 4. Indítványok.

— **(Filharmonikusok hangversenye.)** A pécsi zenekedvelők egyesülete 1898. évi április hó 23-án, a Vigadó nagytermében kamarai hangversenyt rendez. Műsor: 1. Raff I.: Trio: Allegro vivace, Andante, Tarantella. Előadják: Dr. Tolnai Vilmosné urnő, Oswald Oscar és Niedermayer Ferenc urak. 2. a) Lassen: Aelternhaus. b) Dr. Schmidt Antal: Magyar népdalok. c) Strauss: Ki esketett? Énekli: Schneider Istvánné urnő. 3. Beethoven: Grand septour. Allegro con brio, Adagio, Menuetto, Thema con variazione, Scherzo & Trio, Finale. Előadják: Oswald O.

Girardi J., Zoller M., Müller A., Smrz A., Halir W. és Barta J. urak. Kezdeté 8 órakor.

— **(Jótékony adomány.)** *Hetyey* Sámuel püspök Zvonicek Alajos vörösmarti plébánosnak nyolcezer darab amerikai gyökéres vesszőt küldött a község lakói között leendő kiosztás végett.

— **(Betörés a Löwy-palotába.)** A Löwy-palotában levő kése-üzletbe az éjjel álkulccsal még eddig ismeretlen tettesek behatoltak és vagy 120 forint értékű késárut telpakolván, azzal odább álltak. A rendőrség megindította a nyomozást az álkulccsos betörők kézrekerítése végett.

— **(Himen.)** *Eisner* Dóci építési vállalkozó, leányával, *Eisner* Juliskával tegnapelőtt lépett házasságra *Günsberger* József, banktisztviselő. — *Rác* Gusztinak, városunk kedvelt cigányprimásának leányát tegnap jegyezte el *Somogyi* Zsiga, a zenekar karmestere.

— **(A kazánfűtők és gépközelők)** öthónapi tanfolyama tegnapelőtt ért véget. Ekkor vizsgázott le a tanfolyam 46 hallgatója a keresk. és iparkamarában *Raichl* Károly kazánbiztos, *Dischka* Győző igazgató és *Hankó* István, államvasuti műhelyfőnökből álló vizsgáló bizottság előtt. A vizsgán *Majorossy* Imre polgármester, *Littke* József kereskedelmi kamarai elnök és *Záray* Károly dr. kamarai titkár is jelen volt. A vizsgázókhöz a polgármester intézett buzdító beszédet, a tanfolyam hallgatói nevében pedig *Sóhr* Gyula köszönte meg a keresk. és iparkamara áldozatkészességét, melylyel a tanfolyamot fenntartotta.

— **(Tisztviselők mozgalma.)** Ugy értesülünk, hogy a városi tisztviselők körében mozgalom indult meg, hogy a hivatalos órák délelőtt 8 órától délután 2 óráig tartassanak. A mozgalom érdekében ma indultak meg az aláírások s a városi Tanácshoz beadandó kérvényben legközelebb meg fogják okolni a kérvényezők a kérelem helyességét.

— **(Nőegyleti közgyűlés.)** A pécsi izraelita nőegylet hétfőn, április hó 25-én d. u. 3 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését az izr. hitközség tanácstermében. A közgyűlés tárgyai: 1. A választmány jelentése az 1897. évről. 2. Az évi számadások bemutatása s a telmentvény megadása. 3. A tisztviselők és 40 tagu választmány megválasztása. 4. Netáni indítványok. — Az egylet múlt évi bevételei voltak tagdíjakban 1247 frt 85 kr., templomi és egyéb adományokból 446 frt, koszorúmegváltás címén 400 frt 50 kr., mulatságok jövedelméből 1602 frt 51 kr., esküvőknél való gyűjtésekből 118 frt 85 kr. Segélyezésre és szegény leányok kihazasítására összesen 3209 frt 09 krt. fordított az egylet a múlt évben.

— **(Eltűnt gyémántgyűrű.)** Ily címen megirtuk tegnapi számunkban, hogy *Csessen* Antal asztalosnak, Nepomuk-utcai lakásáról elveszett egy 25 forintos gyémántgyűrűje. A káros mikor mosdott, letette a gyűrűt az ujjáról, a miről egy kevés időre megfeledkezvén, mikor kereste, már nem találta sehoh. Gyanuja *Valenta* Jenő, 17 éves házi-szolgára irányult, a ki egyedül járt bent a szobában. A rendőrség tegnap le is tartóztatta a gyanubavett gyereket és ma már a nyomozás kiderítette róla, hogy ő tüntette el a gyémántgyűrűt. Egyelőre még tagad, de olyan gyanuokok vannak ellene, melyek kétségtelenné teszik, hogy ő volt a tolvaj.

— **(Halálozások.)** *Lenner* Mariska, *Lenner* György és neje, szül. *Linde* Katalin,

leánya, ma délelőtt, hosszas betegség után, életének 22-ik évében elhunyt. Temetése csütörtökön délután 5 órakor lesz a király-utca bazár-épület 1. szám alatti házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét f. hó 22-én reggel 9 órakor mutatják be a belvárosi plébánia-templomban. Az elhunytat bánatos szülein kívül két testvére és nagyszámu rokonság gyászolja. — *Hamulyák* Géza, pécsi pövendékpap, harmadéves theológus, 21 éves korában hosszas szenvedés után vasárnap reggel meghalt. Temetése tegnap délután ment végbe a budai külvárosi temetőben.

— **(Védhímlő oltások.)** A városi I. oltási kerületi bizottság a védhímlő oltásokat a belvárosi fiúiskolában f. évi május hó 8-án d. e. 8 órakor kezdi meg; mely alkalommal az alábbi utcák és tereken lakó oltásra kötelezett gyermekek lesznek oltva — és pedig: Apáca, Citrom, Deák, Eötvös, Ferenciek, Gyár, György, Hunyady, Indóház, Irgalmasok és Iskola utcák, Jókay-tér, Kaposvári, Kert, Káptalan, Majláth, Miklós, Nyil, Belvárosi-országút (Bedókévéházig), Petrezselyem, Péter, Plébánia, Radonay, Rét, Szepesi utcák; Széchenyi és Scytovszky-tér, Siklósi-utca (páros számok), Teréz, Vilmos, Vörösmarty és Zrinyi-utcák. Itt figyelmeztetjük az érdekelteket, hogy az indokolatlanul elmaradók szülei, vagy gyámjai 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fognak sújtatni.

— **(A püspök bérmautja.)** *Hetyey* Sámuel pécsi megyéspüspök május hó másodikán indul bérmautjára. Legelőször is Mohács meglátogatásával a mohácsi esperesi kerületben kezdi meg a bérmautást, a rákövetkező héten a szigetvári kerületben s a pünkösdi megelőző héten a kéméndi esperesi kerületben; pünkösdi ünnepén pedig, mint már jeleztük is, Pécsen osztja ki a bérmautás szentségét.

— **(Vérengző borbélysegéd.)** Régi ellenség voltak *Papp* Lajos, szegzárdi cipészsegéd és *Bence* János borbélysegéd. A nagy harag abból támadt, hogy mind a ketten egy leányt szerettek. A két szerelmes legény legutóbb találkozott özvegy *Acsádi* Lajosné udvarában, a hol *Bence* János egy zsebkéssel *Papp* Lajost összeszurkálta. A csendőrségnél *Bence* azt vallotta, hogy ő azért szurta meg vetélytársát, mivel az őt kihivatta *Acsádi*éktól és meg akarta verni. A vérengző borbélysegédet feljelentették a bíróságnak.

— **(Vendéglősök országos kongresszusa.)** Az ezredéves országos kiállítás alkalmával a különféle egyesületek és társulatok sorában a magyar vendéglősök és korcsmárosok ipartársulatai is megtartották a maguk országos nagygyűlésüket, melyen pontokba foglalták a helyzetük javítását célzó kérelmeiket és azokat kérvény alakjában felterjesztették a pénzügyminiszterhez. Két esztendei gondolkodás után végre leküldte a miniszter a kongresszus végrehajtó bizottságának a maga határozatait, melyekben hogy van-e köszönet, azt most tudják meg a bizottság tagjai, kik ma gyülekeznek Budapesten az *István-főherceg* szállóban, ahol egyidejűleg megállapítják az ez évben tartandó országos kongresszus idejét és helyét is. Az 1896-iki országos nagygyűlés tárgysorozatának két lényegesebb pontja: az italméresi illeteknek szabályozása és a szesz italnevekkel való házálásnak korlátozása volt, mely

mellett a pécsi vendéglősök is állást foglaltak. Ez a korcsmárosokat legközelebről érdeklő két javaslat igen üdvös reformokat sürget, úgy, hogy ha azokat a pénzügyminiszter teljesíthetőnek találja, a vendéglősök egy régi jogos és anyagi érdeküket is érintő sérelmük orvoslásához jutnak. Az országos kongresszus előkészítő bizottsága a miniszter végzését érdemleges tárgyalás alá fogja venni s azt a maga javaslatával az idei kongresszus elé terjeszti.

— **(Schaumburg Lippe herceg alapítványa.)** *György*, Schaumburg-lippeai uralkodó herceg, a pécsi m. kir. honvéhadapródiskolánál egy alapítványi helyet létesített, a miért a honvédelmi miniszter most a hercegnek köszönetét nyilvánította.

— **(Kéjutas — gyalog — két krajcárral.)** *Rozsnyay* Béla csendőrhadnagy Mohácson egy utcán találkozott egy toprongyos, 30—32 éves férfival, kit — mivel gyanus csavargót látott benne — megállított és azt kérdezte tőle, hova megy. A megszólított ékes német nyelven azt felelte, hogy »kéjutas teszek.« Mivel a csavargónak semmiféle igazolványa sem volt, a csendőrhadnagy bebisérettte őt. Kihallgattatván, kiderült, hogy *Krmella* Ferencnek hívják és bár zsebében mindössze két krajcár készpénze volt, a morvaországi *Groszhaindorf*-ban mégis fűszerkereskedése van; delirium tremensben szenvedvén, egy iszákossági örvöngési rohamban becsukta a boltját és elment világgá. . . . Visszatoloncolják illetőségi helyére.

— **(A siklósi iparoktanoncskola)** az 1848-ik évi törvények megalkotása emlékére ma (kedden) a siklósi közs. polg. iskola rajztermében iskolai ünnepélyt tartott. Az ünnepély sorrendje — mint levelezőnk írja — a következő volt: 1.) »Himnusz.« — Énekelte az ifjuság. 2.) Megnyitó beszéd. — Tartotta *Rédei* Károly igazgató. 3.) »A királyra.« *Bajza* Józseftől. Szavaltta *Papik* Ferenc III. o. t. 4.) Méltató beszéd. Tartotta *Rosenstein* Soma tanító. 5.) »Ötven év.« *Gergely* Jánostól. Szavaltta *Czerni* János II. o. t. 6.) »A magyarok istene.« *Petőfitől*. Szavaltta *Varga* Ferenc II. o. t. 7.) »Szózat.« Énekelte az ifjuság.

— **(Kettős házasság.)** *Moróc* Károly 9—10 év előtt Zalából jövet Mohácson telepedett le. Ott megismerkedett özv. *Herner* Józsefné szül. *Kis* Terézzel, a kivel múlt évi december hó 20-án az anyakönyvvezető előtt házasságra lépett és akinek a templomban a vallás szertartása szerint is örök hűséget esküdött. Csakkogy az volt a hiba a dologban, hogy nem *Herner*né volt az első, a kinek *Moróc* a törvényes formák között örök hűséget esküdött és hogy az első nő, kihez szintén ilyen örök eskü köti, még él. A dolog pedig úgy tudódott ki, hogy *Moróc* első neje, akitől 150 frtjával avval a kijelentéssel távozott, hogy Mohácson vagy a környéken üzletet nyit, megunt a hosszú várakozást és levélben kérte az ottani főszolgabíró, hogy nyomozza ki a férjét, *Moróc* Károlyt. A nyomozás annál könnyebb volt, mert épen rövid idővel előbb folyamodott a második *Moróc* Károlyné szatócsüzet föllállításához szükséges iparigazolványért. *Moróc* és a második neje a főszolgabíróhoz megidéztetvén és ki-

hallgattatván, a férj beismerte, hogy amásodik házassághoz szükséges okmányokat ő maga gyártotta, a pecsétet pedig egy — állítása szerint — ismeretlen budapesti egyéntől kapta. Morócot letartóztatták és a kir. járásbíróhoz kísérték át.

— **(Pakrác - Lipik - Pakrác.)** A magyar-adriai vasuti kötelék dijszabásainak 1898 január 1-től érvényes II. rész 1. és 2. füzetében, valamint az azokhoz tartozó függelékben a Barcs—Pakráci vasut Pakrác—Lipik állomásának nevét Pakrác-ra helyesbítették.

— **(A katona legények.)** Ősi szokás Szegzárdon, hogy a katonának bevált legények sarkantyut ütnek a csizmájokra és pengetik nagy büszkén mindaddig, míg el nem érkezik a berukkolás napja. Schmidt József szegzárdi legény is nagy hetykén pengette a sarkantyut, a mit megirigyelt tőle Szabó Pál István, a ki a Püspök téren találkozáva vele, oda szólt neki: »ne oly hetykén azzal a sarkantyúval«. Erre felforrt Schmidtben a katona vér és szóról szóra ügy összekülönböztek, hogy mindkettő kést rántva elő, viaskodni kezdtek. A harcnak az lett a vége, hogy Schmidt József, a ki súlyos sérüléseket szenvedett, a vértől elboritva maradt a harctéren.

— **(A református püspök körútja.)** Tegnap kezdte meg körútját Antal Gábor, dunántúli református püspök. Székelyről, Pápáról, érkezett Szigetvárra, hol — mint levelezőnk írja — óriási néptömeg várta a vasutnál. Tóth István, ügyvéd, üdvözölte a püspököt s az megható és hazafias beszédben

válaszolt, megköszönve a szíves és meleg fogadtatást. A püspök Szigetvárról Viszlóra indult s onnan folytatja tovább körútját Somogyban és Baranyában.

— **(Betiltott népgyűlés.)** A szegzárdi szociálisták egyik vezető embere, Nagy Mihály István, több aláírással ellátott kérvényt nyújtott be a szolgabíróhoz, hogy Szegzárdon vasárnap népgyűlést tarthassanak. Bajó Pál h. főszolgabíró a népgyűlés megtartására nem adott a szociálistáknak engedélyt, mivel a kérvényezők között már többen büntetve voltak.

— **(Zászlószentelés Pakson.)** Vasárnap ment végbe Pakson a molnárok testületének zászlószentelési ünnepélye, melynek egyházi szertartását Spiess János apát-kanonok végezte, ki tőle megszokott ékesszólással tartott beszéd után megáldotta a zászlót. Daróczy Tamásné zászlóánya remek kivitelű zászlószalagot ajándékozott, melyen a következő szavak olvashatók: »Munka, erény, hit — egyesítve boldogít.« — A zászlószegyek beverésénél Spiess kanonok következő jeligét mondotta: »Isten nagyobb dicsőségére és e zászló alá tartozók lelki üdvére.« Daróczy e szavakkal ütötte be a szegyet: »Felebaráti szeretetre.« Daróczy »Paks lakosságának jóvoltára«, Kienle h. plébános a molnárok ama rossz szokására célozva, hogy vasárnap is dolgozni szoktak, e szavakat mondta: »Hat nap dolgozzál, hetedik imádkozzál.« Ezen kívül még többen vertek a zászlónyélbe szegyeket, különféle jelige alatt. A molnárok testületéből mintegy 200 tag

volt jelen a fényes ünnepélyen, a kiket a zászlóanya a nagyvendéglő termében megvendéglét. Spiess kanonok tiszteletére szűkebbkörű bankettet is adott, amelyre az ünnepelten kívül Nagy László földbirtokos, Szentpétery járásbíró, Rasovszky főbíró, Popovics városi főjegyző, a helybeli lelkészek stb. voltak hivatalosak. Szép toasztokban nem volt hiány; különösen kiemelendő Spiess kanonok pohárköszöntője, aki a háziasszonyt, mint a zászlóanyák mintaképét éltette.

— **(Mezőgazdasági gépgyárosok országos szövetsége.)** Ily című egyesület alakítása iránt indult meg most budapesti tekintélyes iparos körökben a mozgalom. E mozgalom az ország minden részében lelkesedéssel fogadtatott a gépgyárosok részéről. Így Pécsről a Rueprecht Testvérek gépgyára jelentette be, hogy az egyesület megalakításához hozzájárul.

— **(A pécsi pincérek mozgalma.)** Dicséretes mozgalom indult meg a pécsi pincérek egyesületének körében. Az egyesület kiadta Sipos Jenő röpiratát, melyben propagandát fejtenek ki az »Országos Pincér-Egyesület« megalakítása és pincér nyugdíjintézet létesítése iránt. A röpirat kifejti az okokat, a mely köteletségévé teszi minden pincérnek, hogy az egyesület tagja legyen; továbbá ismerteti a nyugdíjintézet megalakulásának szükségét. A mozgalom élén Sillay József vendéglős áll, mint diszelnök; Dollinger András az elnök, Bedő Ferenc és München Dezső vendéglősök az alelnökök; pénztáros Kulin Hen-

is már. Mire szolgál tehát a palota megvétele? Mert komoly célja kell, hogy legyen. A dogeok utódain kívül, kik e palotákban születtek és birják azokat, csak hőbortos hercegeknek vannak palotáik a Canal Grandeon, de azok sem lakják.

És mily célból rejti el nemzetiségét, holott az orosz kolonia közepében él? Mert atyja neve beszennyeződött ama pörben? Nem, nem, ma mindenki tudja, hogy politikai elítélés nem szégyen. Ellenkezőleg dicsőség, majdnem gloria.

Mit jelent különös viselkedése velem szemben? Nem illúzió volt tehát és nem csalódtam, mikor valami titkot sejtettem. Nagyobb, mint valaha hittem volna, szinte megfeszíthetlen! Én, ki az első pillanatnál tisztán szoktam látni, semmit sem tudok megfeszíteni ebben a sötétben, épen semmit! Egész lényének az a visszarettenése az én megpillantásomnál nem, mint azt a hercegnő gondolta, attól van, mert én Vorovits, a rettegett, könyörtelen Vorovits vagyok, nem — dacára, hogy orosz és Komanoff fia. Talán csak nem . . . Hisz olyan jól elrejtettem azt a liaisont, de talán ő volna a játékban? Nem, hisz Nathalia Ivánnak csak szeretője volt és bár szerettem őt, nem tettem enyémmé, azután, hogy a szerencsétlent elvitték. Pierre, ki akkor még gyermek volt, csak Nikolajevna Xenia útján hallhatott róla s Nikolajevna Xenia gyűlölte Nathaliát, mint a bünt, nagyon keveset törődött sorsával. És aztán mikor ő Oroszországot elhagyta, még csak az első fejezeténél voltunk a regénynek, melyről senkinek még sejtelve sem volt. Vorovits, az államférfi, tönkretette volna karrierjét, ha egy táncosnő szeretője lett volna.

kirándulóktól benépesedett Canal-ról hangzott be s lassan-lassan lefejtette karjait a leányról.

— A vihar, úgy tetszik, elmúlt már, — mondá s néhány lépést tett az ablak felé. Jöjjön, nézzük, vajjon kitisztult-e már annyira az ég, hogy újra láthatjuk a csillagokat?

Épen akkor ütötte el az óra a negyed tizenkettőt. — Kezeik ismét találkoztak.

— Ne keressünk magunknak egy csillagot? folytatá, magával huzva a leányt. Ha a viszonyok elválasztanak bennünket, majd azt a csillagot nézzük és azt gondoljuk, ha az élet néha az összeforrt sziveket, mint a mienket is, össze is törí, ha egész világot tesznek is közéjük, ha csakugyan szeretik egymást, el nem tudják őket választani. És tudja Nadia, hogy én szeretem, nagyon szeretem! és bármi jöjjön — szemeit félelmes részvét fátyolozta el — Nadia nem fog bennem kételkedni.

— Ugy-e Nadia?

X.

Mikor Vorovits Mihály leányát bevezette a bálterembe, a játszósobába ment. Félóra mulva már jelentették neki, hogy egy courir várja a dolgozósobában, melyet néki a palotában berendeztek.

Sietett oda. A többek között türelmetlenül nézte a párisi rendőrprefektus táviratát, a kért felvilágosításokról.

Az első távirat Pétervárról jött. Valami tanácsot kért a kabinetiroda.

Mialatt a választ megírta, jött egy másik courir.

rik vendéglős. A mozgalom élén tehát a pécsi vendéglősök előkelőségei állanak s hogy a mozgalom eredményre is fog vezetni, az biztos és kívánatos is az összes magyarországi pincérek érdekében.

— **(Szeszélyes tavasz).** A szeszélyes április minden nappal változtatja csalfaképét. Hol mosolygó, derűs tavasz, hol forró nyári nap, majd meg borongó, komor, őszies. Őszt és nyarat ékel a mosolygó tavaszba, derű, eső és szél kergeti egymást. Egyszer ragyog az ég, de hideg szél szaladgál az utcákon s halomra dönt néhány szép reményt s egypár tucát napernyőt. Mäskor meg épen hideg idő van. A gavallérok, kik divatos tavaszi felöltőt kapnak magukra, feltűrték galléraikat s szinte kisóhajtottak a lenge ruhadarab alól. A koránnyiló gesztenyefák apró pihés virágai kedvetlenül összezsugorodva ültek az ágakon. És mintha valami szomorú sóhajtás rezegne keresztül az illatos égen, mely fájlalja a tavasz nyíltát . . . kora hervadását . . .

— **(Regényes házasság.)** Zima László dr. szerajevói kerületi főnök különös, de ma már nem szokatlan uton akart megházasodni. Fénykép után eljegyezte magának Bleyer Annát, egy villányi földmives leányát. Irásbelileg történt az eljegyzés s írásban tüzték ki az esküvőt is. Zima dr. megérkezett Villányba s a mint menyasszonyának bemutatkozott, együtt mentek el győnni a paphoz. Innen visszatértek a szülői házba s intézkedtek az anyakönyvi hivatalba való indulásról. Mig a menyasszony öltözködött, Zima azzal a meg-

jegyzéssel, hogy a fodrászhoz megy, eltávozott. Minthogy sokáig késett, keresni kezdték s e közben Bleyerek rémulve megtudták, hogy a vőlegény a tíz órai vonattal visszautazott Szerajevóba. A menyasszony nem vesztette el bátorságát, hanem a legközelebbi vonattal vőlegénye után Szerajevóba utazott. Nem kellett azonban Szerajevóig üldöznie vőlegényét, mert Vukovárott utólérte s visszatérésre is bírván, vasárnap mégis esküvő lett a dolog vége s a regényes házasság most már Isten s ember előtt megkötött.

— **(Képviselői beszámoló körút.)** Ágoston József, a somogy megyei 3. tábi kerület orsz. képviselője körutat tett választókerületében. Virágvasárnap tartotta beszámolóját Siólokról kiindulva Kilitiben, Ságvárt, Nyimben és Ádándon; hétfőn: Hidvégen, Nagyberényben és Somban; kedden: Endréden, Zamárdin és Köröshegyen; szerdán: Bálványoson, Zalán és Tabon; csütörtökön pedig Kapolyban, Karádon, Ószödön és Szemesen. A községek ünnepélyesen és lelkesedéssel fogadták képviselőjüket, kinek főképp a munkástörvény előnyeit magyarázó tüzetes fejtegetései általános tetszésben részesültek. Üdvös és követendő például szolgálhat ez a képviselőház minden tagjának, mert ez uton lehet legbiztosabban ellensúlyozni a lelketlen szociális agitátorok hazafiatlan működését.

Csak úgy takarítunk ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerzünk be, így

vagyunk legtöbb esetben a bőr áruval is, amidőn szemünk egy csinos külsejű bőr-péncz, szivar-, szivarka-tácán, vagy másnemű ilyen dolgokon akad meg, mert ezeket is akkép ítéljük meg, mint az embereket, a külsőről, ami által pedig nagyon sokszor csalódunk.

Ezt úgy háríthatjuk el magunktól, ha ezen cikkekben szükségleteinket csakis Schönwald Imrénél szerezzük be, mert ő kizárólagosan csakis francia és angol diszműárukat tart és amellet, hogy a tárgyak a legtartósabb és kifogástalan anyagból készülnek, még azon előnyben részesítettünk, hogy jutányos ár mellett mindig új és újabb, valamint pedig célszerűbb bőr arukban válogathatunk, mert izléses tárgyak csakis ezen cégnél vannak összpontosítva.

Arany ezüst monogrammok saját műhelyében készíttetnek.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés

§ Marakodó atyafiak. Nyugot-szent-Erzsébeten egy udvarban laktak Nemes József és Horváth Jánosék. Horváthnak felesége Nemes Eszter testvére volt Nemes Józsefnek és az öreg Nemes Józsefet közösen tartották el, azonban gyakran veszekedtek azért, hogy melyik családnak segítsen az öreg dolgozni. A múlt évi június nyolcadikán Horváth János átküldötte Nemesékhez tizenöt éves Örsze

Rövid szavakkal befejezte a választ s felbontotta a másik táviratot.

A várt felvilágosítás volt Párisból.

Nagyon hosszú volt. Vorovits egy karosszékbe ült, időt kellett vennie az áttekintésre, minden kifejezés mérlegelésére s a sorok közt való olvasásra. Hosszu évek gyakorlata után folyékonyan olvasta a chiffrizott szavakat. Mindjárt az első szaváknál összerendezte. A második sornál vadul szökött fel, hevesen dobogó szívvvel.

Egy pillanatig mozdulatlan maradt, a nagy meglepetéstől kimeredt szemekkel. Homlokáról csurgott a verejték.

Végre legyőzte izalmát, végig simította arcát, ismét szemei elé tartotta a papirozt és tovább olvasta. Minden egyéb nagyon egyszerűnek tetszhetett, a mit olvasott.

»Guy Tristan Pierre Ivanovits Komanoff gróf, öröklés útján: Chypre Montaigout marquis, született Moszkvában 1860. július 24-én, fia azon Komanoff Nikolajevits Ivánnak, ki az 1874-iki nihilista pörben erősen kompromittálva volt s Szibériába deportáltatott.

Komanoff Pierre, kit tizennégy éves korában nagy-nénje, Nikolajevna Xenia Franciaországba hozott, fiúéveit a Montaigout-kastélyban töltötte nagybátyjánál, Chypre Montaigout marquissnál, ki nevét és vagyonát reábhagyta. Tizennyolc éves kora óta beutazta a világ minden részét, nevelője, két orosz szolga s komornyikja, Josip kíséretében.

Oroszországi vagyonán kívül, melynek értékét ön jobban tudhatja, mint mi — ha most még az anyjához is — rengeteg birtokai vannak Chypre Montaigoutnak Creux

és Lunoucin-ban. Több milliónyi értékű Suez-részvénye, Orleans-, Észak-vasuti, stb. részvénye van.

A palotát, melyben e pillanatban lakik s melyben szintén az ő csaknem három milliót érő műkincsei vannak felhalmozva, vétel útján szerezte.

Amikor, ha csak rövid időre is, Franciaországban tartózkodik, nénjénél Nikolajevna Xenianál lakik, kinek fogadott fia és egyetlen örököse.

Chypre Montaigout rendkívül művelt, komoly, liberális és emberbarát. Szerelmi viszonyairól semmi sem ismeretes.

Franciaországban való legutóbbi tartózkodásakor, 1887 május havában — mert a múlt év októberében csak negyvennyolc óráig volt Párisban — élénk összeköttetésben állott néhány orosz diákkal, kik mint nihilisták ismeretesek. Ez arra vall, hogy vándor útjában politikával és szociális kérdésekkel is foglalkozott. Honfitársai sohasem fordulnak hiába nagylelkűségéhez, évente nagy összeget szán a párisi és zürichi orosz diákok segélyezésére.

Komanoff Pierre Franciaországban csak Chypre Montaigout név alatt ismeretes. Nagyon kevesen tudják, hogy ő és nagynénje oroszok.

— Iván fia! mondta Vorovits halkán. Iván fia! Iváné! És mily szándék vezetheti Velencébe, épen most, hogy én is itt vagyok! Hogy mentől hamarabb ideérjen, két évi távollét után, csak negyvennyolc óráig időzött Párisban. Mily szándékkal telepszik le ez a nomád itt, palotát vásárol, most, mikor senki sem jön már Velencébe? Igen, két, három, négy hetet szán az ember, míg kibámulta magát, aztán megy tovább. Azonkívül ismerte

nevű leányát, hogy az öreg Nemest munkára hívja. Ezen sógora, ki különben is hirtelen haragu ember volt, annyira felboszankodott, hogy a leányt összeszidta, sőt egy vasvillával utána ment és úgy azt, mint anyját többször megütötte. Azok segítségért kiabáltak és ekkor Horváth János kijött, torokon ragadta sógorát, a kerítéshez szorította és addig ott tartotta, míg felesége és leánya kamatostól vissza nem adták neki a kapott ütlegeket. A megvert ember hazafutott, felkapott egy nagy kést és azzal rohant sógorára, ki azonban előre szegezett vasvillával fogadta s dacára, hogy Nemes pár lépéssel előtte megállott, úgy hasba szurta, hogy az annak következtében meghalt. A kir. törvényszék tegnap tartott ülésében másfél évre ítélte a sógorgyilkos embert, míg a verekedésben részt vevő nőket felmentette. Az elítelt, valamint védője, *Benkő Gyula* szentlőrinci ügyvéd, felebbezett az ítélet ellen, úgy a királyi ügyész is, a ki súlyosabb büntetést kért.

§ Nincs vádló — elmarad a büntetés.

Pompár József németüröghi lakatosnál inas volt *Káplár* Ferenc, ugyancsak odavaló fiu, a ki gazdájától több ízben ellopott zárat és más kisebb értékű dolgokat s azokat részben eladta, részben szüleinek lakásán javításokra használta, egy új zárat pedig mostoha testvéreinek, *Káplár* Józsefnek ajándékozott, a ki azt eladta. A kir. törvényszék csupán az inast helyezte vád alá gazdájának feljelentése folytán, szüleit és mostoha testvérét pedig az orgazdaságban nem találta bűnösnek, azonban a panaszos felebbezése következtében a kir. tábla elrendelte *Káplár* József vád alá helyezését is. A tegnap tartott végtárgyaláson a káros megbocsátott inasának a kir. törvényszék előtt s így az felmentetett, mivel az általa elkövetett cselekmény csak magán vádra üldözendő. Ellenben *Káplár* Józsefet tulajdon elleni kihágás miatt kétnapi elzárásra átváltoztatható tíz forint fő és öt forint mellékbüntetésre ítélte a törvényszék. Az elítelt, valamint terhére a kir. ügyész felebbezést jelentett be.

T a n ü g y.

(**Népiskolai építési szükséglet.** A régi, rozzant, céljuknak meg nem felelő állami elemi iskolai épületek helyett 270 új tanteremnek és 102 új tanítói lakásnak építését elodázhatlan, sürgős szükségnek találja a közoktatásügyi kormány. Ez építkezések céljából 947,000 forintra s ugyanezeknél az állami elemi iskoláknál helyreállításokra és átalakításokra 88,000 frtra, összesen tehát 1.035,000 frtra van szüksége. Tekintettel ezeknek az építkezéseknek halaszthatatlan voltára, tárgyalásokat indított meg a vallás- és közoktatásügyi miniszter a pénzügyminiszterrel az iránt, hogy a megnevezett összeg külön törvény útján a közoktatásügyi kormány rendelkezésére bocsáttassék.)

(**Siketnémák fölvétele.** Az izr. siketnémák országos intézetében, melynek jelenleg százhatvan növendéke van, a folyó iskolaév június utolsó napjaival végződik. Ekkor tizenöt kiképzett növendék hagyja el az intézetet. A kilépők közül többnek ingyenes helye volt, e helyeket most más szegény siketnéma gyermekekkel fogják betölteni. Ugyancsak ezuttal

kerülnek ismét betöltésre az ő felségeik nevére létesített Ferenc József és Erzsébet-alapítványi helyek is. Az igazgatóság felszólítja azokat, a kik e helyekre igényt tartanak, hogy kellőleg felszerelt folyamodványaikat idejekorán nyújtsák be.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 19-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kongrua-javaslat mai folytatólagos tárgyalásán *Győry Elek* szólalt föl először, válaszolván *Sima* Ferencnek, aki szemrehányást tett a függetlenségieknek, hogy dacára, hogy a 48-diki törvények szellemével ellenkezik, a javaslatot mégis elfogadják. Fölsorolja *Győry Elek* a módosításokat, melyekre pártja követeléseiképp rámutatott. Helyteleníti a segély megszavazását.

Wlassics Gyula kultuszminiszter beszélt utána, kijelentvén, hogy a megróvás a lelkészekkel szemben csak mint utolsó eszköz használható; de miként védekeznek a kormány az ellen, ha olyan dolgok fordulnak elő, mint mostanában, hogy a plébániákat kortestanyákká változtatják.

A miniszter e kijelentését a néppárton nagy zaj követte.

Rakovszky István közbekiáltotta:

— Ez már igazán szemtelenség!

Ezért eztán az elnök *Rakovszkyt* a jobb oldal viharos helyeslése között rendreutasította.

Wlassics Gyula kérdést intézett erre *Rakovszkyhoz*:

— Merje tagadni, hogy gyűléseket tartottak a plébániákon?!

A miniszter újból ajánlván a javaslatot elfogadásra, utána *Rakovszky István* állt fel és mindenek előtt bocsánatot kért előbbi közbeszólásáért, de ezt azért tette, mert a miniszter beszédjének irányzata támadás volt a katolikus egyház ellen. Ezért tört ki belőle a szigorúság.

Wlassics Gyula kultuszminiszter visszautasítja, mintha saját egyházát támadná, hanem igenis támadja a plébánia kortestanyákat.

Werner Gyula szólt ezután és támadta *Schwicker Henrik* és *Meltzl Oszkár* szász képviselőket, szemükre lobbantván a külföldön gyakorolt hazafiatal magatartásukat.

Erre *Meltzl Oszkár* szólalt föl s védekezett a támadás ellen.

Végül *Szentiványi Árpád* beszélt, pártolván a nemzeti párt javaslatát.

T Á V I R A T O K.

— **Szász sajtóper.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kolozsvárott a „Bistritzer Wochenblatt“ ismeretes sajtóperét ma végre megtartották. A vádlott *Klemens*, a ki csizmadiának vallja magát, kijelenti, hogy ő volt a lap szerkesztője. A *Petőfit* és a magyarokat gyalázó cikket egy hölgy írta, de ő abban semmi törvényellenes dolgot nem látott. A tárgyalás még folyik.

— **Jubileumi kiállítás Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége ma megnyitotta Bécsben a császári jubileumára rendezett nemzetközi kiállítást. A megnyitáskor a király beszédet is mondott.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

A szökei 56. sz. betétben felvett

2/4 telek

eladó; az ingatlanhoz tartozik

egy hold erdő,
 2 hold legelő-erdő
 és
 2 hold szőlő.

Bővebb felvilágosítást **Dr. Lauber Rezső** ügyvéd ad.

Óriási választék
 kész uri és gyermek-
 ruhákban. Mérték szerinti
 Legdivatosabb FELÖLTŐK uri és
 készen vagy méret szerint. gyermek-
 ruhákat készítenek
 a legizlésebb és legdivatosabb kivitelben.
 A legolcsóbb ártól felfelé!
 Számos megrendelésért esd
Frimm Jakab férfiszabó
 Pécs, ferencziek-utca 8. szám.

THURN EMIL

vizsgázott chronometer műorás, ékszerész és látszerész.

PÉCSETT,

Király-utca 1. szám, Bazár-épület.

Ajánlja gazdagon berendezett raktárában levő legfirómbab, művészileg kidolgozott és jól szabályozott

arany és ezüst zsebórákat

legnagyobb raktár legújabb bécsi inga-órákban, remek szekrényekkel; mindennemű ébresztők, párisi terem-órák, iroda- és schwarzwaldi fali-órák gyári árak szerint. Mindennemű órajavítások a legpontosabban eszközöltetnek.

Nálam vásárolt vagy javított órákért több évi jótállást vállalok.

A magyar királyi fémjelző hivatal által hitelesített

ékszerek, arany- és ezüst-tárgyak

nagy választékban és olcsó áron kaphatók: arany és ezüst óraláncok, arany és ezüst jegygyűrűk, arany pecsétgyűrűk, arany és ezüst fülbevalók, mindennemű karperecek stb. A fentnevezett szakmába vágó javítások átvételnek, azok gyorsan és legolcsóbb áron készíttetnek. Régi törött arany és ezüst tárgyak vagy órák a legmagasabb áron cseréltetnek be. — Továbbá ajánlom jól berendezett raktáramat mindennemű látszerészeti tárgyakban: ugmint minden szemhez alkalmas és kellemesen ülő legújabb párisi orrszorítók és szemüvegek, arany, ezüst, álmány és egyéb különféle foglalatokban, színházi látszóvegek. Optikai tárgyak: Aneroid légsúlymérők, fürdő, szoba és ablakhőmérők, iránytűk és látszóvegek, orvosi (láz) hőmérők, bor, pálinka, szesz és tejmérők, mérnöki mértékek és fényképezési készülékek amatőrök vagy 'ouristák részére, mindezek a legolcsóbb gyári árban csak nálam kaphatók.

Minden e szakmába vágó javítások gyorsan és olcsó áron!

Vidéki megrendelések postafordultával pontosan eszközöltetnek.

Czipő-üzletemet

Király-utca 22. szám. Vasváry-féle ház, a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom.

Készíték mérték szerint könnyű és tartós férf., nő és gyermekcipőket.

Különlegességek színes-bőrű czipőkben.

Fénymázás czipők raktáron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Színes bőrű czipőkhöz kenőcsökből nagy raktár.

Kiváló tisztelettel:

NEGELE FERENC
cipész.

1294. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schmidt János végrehajthatónak kiskoru Keszler Antal végrehajtást szenvedő elleni 90 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbiróság területén levő, Nádasd község határában fekvő, a nádasdi 847. sz. betétben felvett s az 1881: 60 t.-cz. 156. §-a értelmében egészben elárverezendő és özv. Keszler Antalné szül. Schillinger Borbála, ugy kiskoru Keszler Antal nevén álló A. † 1. sor 542. hrsz. 176. részrsz. beltelki lakház, gazdasági épület és udvarra 400 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi

április hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Nádasd községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon, 1898. évi január hó 31-ik napján. A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Schill

kir. járásbiró.

SKRKA NEK ÁGOSTON

mázoló és fényező Pécsen, Kálvária-utca 6. szám; ajánlja

különlegességeit faerezésben (Fladerei)

Elvállal minden e szakmába vágó munkát, valamint a legújabb mód szerinti faerezéseket a legolcsóbb árak mellett.

Francia-fénymáz butorfestési munkák (porcellán utánzat) legfinomabb, legizlésesebb a legújabb divat szerint eszközöltetnek.

Legfinomabb és legmodernebb munkák gyorsan és bámulatos izléssel készítettnek.

Vidéki rendelések gyorsan, lelkiismeretesen készítettnek.

Urasági (nagyobb munkák) rendeléseknél tetemes árengedmény.

Gara és Társa

a magy. kir. szabad. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, Károly körut 11.

A nagy m. k. osztálysorsjáték első osztályának húzása május hó 11. és 12-én lesz. Ezen hat osztályból álló sorsjátéknál ismét több milliót fognak nyerni. Az első osztályu tervszerű betét

egy egész sorsjegyért 6 frt —.—
egy fél sorsjegyért 3 frt —.—
egy negyed sorsjegyért 1 frt 50 kr.
egy nyolczad sorsjegyért — 75 kr.

Rendelményeket azonnal eszközölünk.

Gara és Társa, a m. k. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, Károly-körut 11.

Ezen sorsjáték 6 osztályra osztott
össznyereménye a következő:

korona		korona	
1 jutalom nyeremény á	600,000	1 nyerem. á	25,000
1 nyeremény »	400,000	7 » »	20,000
1 » »	200,000	3 » »	15,000
2 » »	100,000	31 » »	10,000
1 » »	90,000	67 » »	5000
1 » »	80,000	3 » »	3000
1 » »	70,000	432 » »	2000
2 » »	60,000	763 » »	1000
1 » »	40,000	1238 » »	500
5 » »	30,000	90 » »	300

31700 nyeremény á 200 kor. 3900 nyeremény á 170 kor. 4900 nyeremény á 130 kor. 50 nyeremény á 100 kor. 3900 nyeremény á 80 kor. 2900 nyeremény á 40 kor., összesen

50,000 nyeremény

13.160,000 korona összegben

A most befejezett első sorsjátékban több nagy nyeremény között a **600,000** korona a 69.686 számra, a **60,000** korona a 23.772 számra nálam nyeretett és általam fizettetett ki, így tehát jogosan főárudám a legszerencsésebbnek nevezhető.

BIHARI EDE

Magy. kir. szabadalmazott
osztálysorsjáték

főelárusító helye.

Elküldök utánvétellel vagy a betétösszeg előleges beküldése ellen (postautalvánnyal vagy ajánlott levélben)

I. osztályu eredeti sorsjegyet

egy egész egy fél egy negyed egy nyolczad
6.— frt 3.— frt 1.50 frt —.75 kr.

A hivatalos terv minden megrendelőnek ingyen mellékeltek. A huzásjegyzéket mindjárt a húzás után felszólítás nélkül beküldöm.

Megrendeléseket kérem minél előbb a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítónak

BIHARI EDE

BUDAPEST,
KEREPESI-UT 20.

beküldeni.